

Posudek bakalářské práce

Název práce: Homosexualita jako výzva pro církev

Autor práce: Robin Schmidt

Autor ve své práci tematizuje složitou otázku postojů křesťanských církví k homosexualitě a pokouší se navrhnout východisko ze slepé uličky vzájemné nesmiřitelné polemiky mezi konzervativními křesťany odsuzujícími homosexualitu, přesněji řečeno homosexuální praxi na jedné straně, a na straně druhé bojovníky za práva homosexuálně orientovaných jedinců jak v církvi, tak mimo ní.

Autor v úvodní kapitole definuje základní pojmy a nastiňuje základní badatelskou otázku. V následující kapitole uvádí problematiku související s homosexuální orientací do vztahu s křesťanskou sexuální etikou a jednotlivými dílčími otázkami jako je gay identita, legitimita homosexuálního partnerství z hlediska křesťanské věrouky a problematika celibátu.

V další kapitole autor prezentuje základní typy křesťanských postojů k homosexualitě a homosexuálně orientovaným jedincům, a to nejen z hlediska základního hodnocení homosexuality, ale také z hlediska předpokládané adekvátní odpovědi křesťanské církve, případně konkrétních organizací zřízených za účelem pomoci homosexuálně orientovaným jedincům.

V následující (překvapivě krátké) kapitole autor velmi stručně rekapituluje základní argumenty ohledně homosexuality z hlediska možností výkladu relevantních pasáží Písma, a poté navrhuje rámec pro rozhovor o homosexualitě v duchu „fenomenologie objetí“ (jak jej představuje Miroslav Volf ve své práci Odmítnout nebo obejmout).

Schmidtova práce je psána kultivovaným jazykem, obsahuje však celou řadu gramatických a stylistických chyb a terminologických nepřesností. Za její velký přínos považují návrh rámce pro konstruktivní dialog o složitých otázkách souvisejících s homosexualitou v duchu zmíněného Volfova konceptu „objetí“. Autor také zpracoval úctyhodné množství relevantní odborné literatury, včetně u nás málo známých studií v angličtině.

Na druhé straně se domnívám, že autor (přes upřímnou snahu prezentovat obě strany jím sledovaného sporu z hlediska motivace jednotlivých stoupců protichůdných stanovisek) nepostihl dostatečně přesně motivy těch křesťanů, kteří se domnívají, že homosexuální praxe není z hlediska křesťanské víry přijatelná: Autor na jedné straně přesvědčivě analyzoval předsudky a nespravedlivé postoje převažující vůči homosexuálně orientovaným jedincům v dějinách křesťanské církve a nelze než souhlasit s jeho konstatováním, že tento druh k přístupu k homosexualitě a k homosexuálně orientovaným jedincům je z hlediska evangelijní zvěsti nelegitimní. Na druhé straně se ale téměř vůbec nevěnuje skutečnosti, že velkou část upřímných křesťanů, kteří považují homosexuální praxi za neslučitelnou s křesťanskou vírou, nemotivuje ani homofobie ani nedostatek lásky, ale upřímné přesvědčení týkající se významu relevantních výpovědí Písma.

Domnívám se, že otázka, jak náležitě interpretovat výpovědi bible, týkající se (ať už vědomě, nebo domněle) fenoménu homosexuality, je z hlediska autorem sledované problematiky naprosto klíčová. Této otázce je však v autorově práci věnována minimální pozornost. Nemám na mysli narativní texty jako je vyprávění o zničení Sodomy apod., ze kterých žádné relevantní exegetické závěry ohledně otázky homosexuality pochopitelně nevyplývají. Mám na mysli texty jako je rozprava na začátku Pavlova listu Římanům, jejichž exegeze dosud vede nemalou část křesťanských teologů a církví ke konzervativním stanoviskům ohledně homosexuality. Není to tedy jen otázka předsudků a homofobie. Je pravda, že autor se ve své práci upřímných konzervativních křesťanů a jejich práva na vlastní názor zastává. Jejich stanovisko však definuje zvláštním a blíže nevysvětleným souslovím „partikulární tradice“ ve kterých se dotyční křesťané „etablovali“. Není mi jasné, proč autor nepoužívá pro označení motivace konzervativních křesťanů (tedy těch, které nemotivuje homofobie, předsudky atd.) srozumitelné a přesnější vysvětlení, že dotyční věřící prostě mají za to, že bible, kterou považují za

normu křesťanské víry a mravů, je k jejich konzervativnímu stanovisku zavazuje.

Nemyslím si, že tito křesťané „rozvíjejí partikulární tradici“, ve které „se etablovali“. Myslím si, že zkrátka rozumí relevantním pasážím bible v tom smyslu, že homosexuální praxe je z hlediska křesťanské víry nepřijatelná. Naprosto klíčovou se mi z tohoto důvodu jeví otázka adekvátní biblické hermeneutiky. Tou se však autor práce téměř vůbec nezabývá. Nemyslím si, že rozhovor mezi konzervativními křesťany a stoupenci práv homosexuálně orientovaných jedinců se může úspěšně rozvíjet, aniž by otázky spojené s adekvátní hermeneutikou relevantních pasáží Písma byly náležitě tematizovány a osvětleny.

S ohledem na zmíněné silné i slabší stránky předložené bakalářské práce navrhuji hodnocení C (až D).

Pavel Hošek

8. září 2012